Ketabton.com
Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفی

لیکوال

صابر جان

ناشر

مکتبه عزیزیه محله جنګی پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
لیکوال	صابر جان
کمپوز	لیکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزیزیه
د اړیکو شمیره	۰۳۴۵۱۳۸۰۴۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - يو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن ليکوال (صابرجان) صاحب دمعاصر تاريخ له ځينو واقعې پېښو څخه په اقتباس ليکلى -
مرکزې کر کټر او هېرو يې خالد دى دا ناول ته دهغوى نوم ورکو دمهاجرو غازيانو دردونکى داستان دي چې پر افغانستان د امريکا تر يرغل وړاندې د عربو له مختلفو هيوادونو څخه د اسلامي نظام د سيوري او واقعي شريعت د ايمان خړوبونکې چينې ريښتني مزه وڅکې
دوى خپل مجلل قصرونه اسمان خراشې مانۍ او دعيش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډيو کې يې له سونزو او تکليفونو ډك ژوند خوښ کړ
په ناول کې لولو چې هغه ايمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ يې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته ټټر ورکوې!!!
څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کيږي او له پستو پالنګونو پاځيږي او ديو داسي هيواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه يې له جعرافيوې او فزيکې جوړښت او آب هوا سره بلد دى او نه يې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دى !!!!
دناول ليکوال پخپله د ډيرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوى چې زمونږ دمعاصر تاريخ دخونريز او رزمې تاريخ يو نوى باب پرې راپيليږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال کمال دادی چې پيښې او محاورې يې ټولې تر ډيره
پخپل اصلي شکل ليکلي د لوستلو پر مهال لوستونکې ته
ديوه ثبت شوي فيلم په څير هره صحنه يوه يوه مخې ته ږدي
دناول د محتوا يو بل مهم ټکې داده چې موږ ته دانښيي چې که
اوسني عربان هرڅومره د غربيانو په رنګ رنګيدلي دين ته يې
شاه کړې او دعيش او عشرت ژوند تيروي خو هغه اصيلي عربې
ميندې لاشته چې خپلو بچو ته د غيرت شېدې ورکوي او په يوه
نګه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروې
داسي خويندې لاشته چې له خپلو غازيانو ورونو او ميړونو سره
د غزا ميدان ته کوزي شي !

درنو لوستونکو ! دجنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په
ګانه پسولل کيږي چې په هيواد کې د امريکايي تاړاك له ماتې
سره مخ دي او دالله ﷻ په مرسته دتش لاسو غازيانو په
وړاندې پر ګونډو کيدونکې دي

له امريکايي يرغل راهيسته زموږ په ګران هيواد کې د فکرې
استعمار ريښې ډيرې غزيدلي او دځوان کهول پر اذهانو يې
مستقيم منفي اغيز ښندلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او
مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو دجنت اغزنه لار- په څير
ناولو نه چاپول او عرضه کيدل يقينا چې ستره لاسته راوړنه
بللای شو-

زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپيدو
مبارکی وايم او دالله ﷻ له دربار څخه ورته د مزيد توفيق
غوښتونکی يم- او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم-

حمد الله حلميار- کوټه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دخپلواک اوستروٓاک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایم چې ځمکې او اسمانونه یې پیداکړي ، عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یې له برکته نن طیبه کلیمه وایم اوددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په نننۍ نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء تري زده کیږي نو ماهم ښه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړي چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهان پوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریالیتوب لار په دې عصر کې یوازې جهاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هم پرجهاد اوجهادکولو راڅرخي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او ورورګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق ته رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومي او ژبنی تعصب پریږدي او د شرق مسلمان د غرب مسلمان لپاره ځان قربان کړی ، بل مقصد یې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمدعمر مجاهد اصلي شکل اوکرېکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخه زده کړه کول دي، چې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره ځانګړې شوې ده نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی

په جهادي مینه د شهید امیرالمؤمنین ملا اخترمحمدمنصور رحمه الله علیه روح تـه ډالی کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مينه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزير سحر، هجرت الله تگابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درويش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لگښت يې پر غاړه واخيست.

او له گران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هيله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هير نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانګړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تګ پر مهال به دوه ساتونکي هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډېر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعې سره یې ډېره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولې کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کُتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاګانو کیسې را ګرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې ډېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیرېږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه یې پیل کړه، مور یې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه یې ومینځل، خوراک یې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا ور یاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو گېډویې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې گېډې ته وکتل.

عزام بیا موسکی شو له ځان سره یې وویل: نه زه باید اوس لا زیاته ډوډۍ او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنگه وږي گرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور یې ترې وپوښتل: بچیه ولې دې لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې به هلته وږی کیږې.

. عزام خپلې سترگې د مور پرلور واړولې، مورې! دا نو څه لوږه ده یو صحابي د خندق په غزا کې د لوږې له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورې چې دا خبره واوریده، عزام ته یې وویل: بچیه! هغوی ډېر غیرتي خلک وو، مور یې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وویل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زویه! ولې نه تر صحابه کرامو دې الله تعالی زما مور او پـلار قربـان کړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند ورکړ.

عزام د ښوونځي کتابونه واخیستل او له ساتونکو سره روان شو، عزام لـه یـوه ساتونکي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونکي ووېل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پیغـور پـه ډول سـاتونکي تـه ورغبرګـه کـړه ولـې دې نـه دي زده تـه څومره غټ صورت لرې، ته خبر یې خالد بن ولید څنګه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو دواړو ساتونکو یو بل ته وکتل او وخندل یې.

ساتونکي هم حیران شول چې عزام په دومره کشرتوب او کـم عمـر څنګـه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسید د سیرت صـحابه کتاب کیسې یې خپلو ټولګیوالو ته وکړې، هغوی هم غوږ ورتـه نیـولی وو، عزام لا د بدرغزا کیسه پای تـه نـه وه رسـولې چـې اسـتاذ یـې ټـولګي تـه را داخل شو.

او درس یې کړ، خو د نن د عزام فکر د پخوا په څېر په درس کـې نـه بلکـې ټول فکر یې هغه کتاب کې و چې دشپې مهال یـې لوسـتی و او انتظـار یـې کاوه چې کله به ماښام شي ترڅو یوځل بیا له هغه کتاب سره یـو ځـای شي، ټوله ورځ د هماغه کتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ماښام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو، تور کتاب رنګی یی را واخیست لومړی یې ... کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې دیموکراتان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره څوتنه نور ټولګیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولګي کې له عزام سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه دعزام خوښېدله څکه چې ډېر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامی فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دیندار او حیاناک هلک و.

عزام په ټولګي کې جلا اوځانګړي خویونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولګي کې پر د یموکراسی خورا توندې نیوکې کولې او پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامی سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې موږ ته تشریح کوې دا اوس د نړۍ په کوم هیواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطورۍ وروسته په هېڅ اسلامی هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشی!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره. واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیداشو چې نوم يې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامی سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی.

استاد ورته وویل:

بچیه زیرئ مې دربانديږ تاچې د کوم اسلامی نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیری به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامی امارت" په نوم یو بشپړ اسلامی نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به يې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: همممم استاذه لـه پـلار څخـه بـه د تبـښتې لاره غـوره کـړم خـو تـه دعاکوه چې د عايشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې ميرمنې "عايشې "سره يې خبره شريکه کړه، عايشې په جواب کی ورته وويل: زما هم همدا ارمان دی چې يو ځل د اسلامی نظام تر سيوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شـاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عايشه له خپل کـوچنی زوی خالـد سره يوځـای افغانـستان تـه روان شول.

پلار يې چې خبر شو چې عزام له خپل کـوره تللـی دی، سمدسـتي دعـزام کور ته چې د پلار کورته يې مخامخ و ورغی.

عبيده چې وکتل په کور کی يی يو ليک پيداکړ.

کله يې چې ليک پرانيست داسی په کې ليکل شوي وه:

زما گرانه اومحترمه پلاره! پوهيږم چې کله زما له تگ څخه خبر شـوې ډېر خپگان به دربانديې راغلی وي، زه پـوهيږم چـې زه ستا لپـاره تـر ټـولې دنيا گران يم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نـه يـې زه د هغـه رب په ذات قسم خورم چې هيڅکله امانت ضايع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران يې، زه په هېڅ ډول ستاحق نـشم ادا کـولای، تـا چـې زمـا لپـاره کـوم کا ،نه کړي يو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خـو تـر هـر څـه زيـات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند يم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړی دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وایم پلاره! هغه ستا هغه سیرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه یې د ژوند په خوند او حقیقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډیر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې لیدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پریښودي او له حضرت محمد ﷺ سره یې یو ځای مدینې منورې ته هجرت وکړ، نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یم، نو زه هم تا پریږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یې چې د اسلام لپاره یې اولادونه بایلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بیا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکي قسم یادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او ګرانه میرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پریښي وای.

ګرانه پلاره! ددې پرځای چې ویر اوخپګان وکړې په لوړ سر او خوشحالي ګرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاګانې کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهیم علیه السلام یې په اور کې وساته.

والسلام علیکم

ستاګران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوایي ډګر کې له طیارې را کښته شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختهو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامي نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوایي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښي خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې د څه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلې؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کې تاسو څه لیدلي دي چې خپلې ماڼۍ او عصري ژوند پریږدئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: وروره! ته پوهیږې چې ښه ژوند مانی ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلودله، ته پوهیږې چې دې سپیرو کوږو ته په راتګ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه ورپسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې ذي، نه موڅوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري، عُمر سره له پاچاهی دومره عاجزه دی چې له ملګرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او مانیو (بنګلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر مانیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عايشې د هرې خبرې په اوريدلو (چې د عايشې د کلک عزم او هوډ ښکارندويي يې کوله) ډېر خوشحاله. کيده او په زړه کې يې د الله تعالى شکرونه ادا کول (چې رب په دين مينه ميرمن ور نصيب کړې ده).

دعايشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپين ږيري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست يې ورته ووايه.

عزام هم حيران شو چې دې سړي دنېړدې قريب او دوست په څېرسترې مشي ورسره وکړه ، څکه سپين ږيرى سړى له شکل اوخبرې څخه هم افغان معلوميدو جامې او رنګ يې هم بيخي مصريانو ته ورته نه وې.

عزام له سترې مشي وروسته سپين ږيري ته وويل:

بابا ډيره بخښنه غواړم سفر مې زيات ستړى و دماغ يې راته سترې کړي زما څخه هير شوى يي او ډيره بخښنه غواړم لومړى ځان را وپېژنه!

سپين ږيرى: هههههه تا زه ونه پيژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هير شوى يې خو لږ نقل را کړه کيداى شي بيا دې وپيژنم!!

سپين ږيرى. ورور دې يم

عزام :ورور؟

سپين ږيرى: هو، ورور دې.

عزام: هههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینږیری: ولې زه نه یم؟

عزام: هههه څنګه؟

سپین ږیری: دکلیمې ورور دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره وروڼه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې، سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما ورور یې شکر چې ورور مې پیداکړ.

سپین ږیري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته ویې ویل:

موږ ستاسې د پښتو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نوموو، موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ ملیمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو، له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته ویې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه، عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپین ږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس مونږ هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره ورور زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی، ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: مونږ درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام : ځنګه مو راته تیار کړی هههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي، مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکی شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ ربښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی ربښتیا امیرالمؤمنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنی اوسپین ږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس یې په جیب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کوز ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسیږئ! عزام وویل: ستا دومره احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې ورور دې یم ههههه بیاخو ته مشر ورور یې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوندو، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کوز ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړی چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوستړي مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمؤمنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسی ته رالیږلی دی، عزام منته ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره ښښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، ربښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو.د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته ووایه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته راکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته ووایه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نېک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکیدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جگ غټه ږیره او اوږدې چړې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ. عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس یې څه د خوراک شیان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په اماني وکړ عزام شیان کور ته راوړل.عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډی وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډی خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډیر کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډی خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه گرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه .خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي ماښام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کلهٔ چې دروازې ته ولاړې دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د گاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې ځکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسی ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدلې عایشه هم د پوهنتون دوره کې یو مضمون فارسي لوستی و خو بیاهم په فارسي ژبه داسې نه پوهیدله چې تر خو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نیم ساعت ناستې وروسته ښځې بیرته ولاړې چې له تګ لږ شیبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بیسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته یې راوړې عایشې چې کله بیسترې ولیدلې موسکۍ شوه اوعزام ته یې وویل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هیڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بیخي فکر هم نه وي شپه تیره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست یې ورته ووایه عزام چې کله د جماعت کسان ولیدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د یمن څوک د چیچنیا څوک د سعودي عرب لیبیا او ازبکستان معلومیدل.

خو هر یو جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پیښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمینان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وویل: عزامه هیڅ مه خپه کیږه دلته به ته په امن ژوند ولرې موږ ټول ستا ورونه یو اوبیا ټول مهاجر یو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر یو موږ تاسې ټول یو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنیا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول یو وجود یو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې موږ ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د ډېروخت لپاره د رښتینو مسلمانانو خدمت وکړي او ورپسې ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه رښتیاهم موږ اوتاسې ورونه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅچا زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردي هیواد ته بې پاسپورټه او بې ویزې راغلې یې؟

ددې پرځای چې ماته سزا راکړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې موږ ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم اوډیموکراسی کې نشته.

زه باور لرم که زموږ اوستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی اوخوند پوه شي نو بیا به هېڅکله دیموکراسي اوسیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زموږ اوستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ ورپیرږي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې ځان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خانې ته د کلیوالو سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مجلس کاوه لکه د پوې کورنی غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته يې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غبرګ کړه او د ټوکې په ډول یې ورته وویل: دده لکه چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده ګان زما تر څنګ ناست وي او زه ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کوم ضروري کاره چې ماسره به یې وو بل وخت نه راتلل نن چې ستاسي سره یو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نو زه کور ته ولاړ شم چې میرمن مې یواځې ده او موسکی شو د ټوکې په ډول یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل: اوس به هم سخته راته غصه وي که يې جنګ راسره وکړ لامل به يې تاسي ياست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد ليبي ورته ورته وويل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بيرته راځې ځکه بيا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بيايم چې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د ځو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عايشې چې ناشته تياره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او يوځاى يې وخوري .

خو عزام عايشې ته وويل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ويښ کړه زه ځم چې يوځاى کار لرم او بيرته له کوره راووت.

او د محمد ليبی سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسيد هلته يې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پيژندنه وکړه او ورته يې وويل: زه د خپلې ميرمنې او يوه ماشوم زوی سره راغلی يم په دفتر کې ناست يو کس سر داسې ښکته کړی و لکه ځان سره چې فکر وهي د دفتر يو بل غړي پر را غږ کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وويل: چې عزام خو په تشکيل کې نشي تللی ځکه کور يې يواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدينو خط محمود راقي ته رسيدلی عزام ته بايد همدلته يوه وظيفه ور پيدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به یې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې توپک اوجنګ ته نه وابې ته کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به یې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار به لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه خیني وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووایه

محمد لیبي وویل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورخ هم ګیله کول چې تاسې ټول جنګونو ته ځي اومانه مو داسې کار راپه غاړه کړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسئولیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.یې ورته وویل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د عزام خبره ونیوله او ورته یې وویل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زموږ امامت کوې او بچیانو ته مو درس وایې اوټول به جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر یو ستا له برکته مجاهد وي که رشتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی یې نو همدا ستا مسئولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنګ ته
ځې نو مور بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

مور ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغۍ سبب وګرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانۍ معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنۍ کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانۍ هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیرى وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیګو بنده ګانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیریږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ازمان را پوره کړئ هغه داچې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیادرته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لویه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړاو بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او مننه یې څینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیرې پرما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زیري کې درکوم قاصدورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړاو کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شیبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شی عزام د یوه تږی روژه نیونکو غوندې هره شیبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چیچنیا یو مهاجر وویل: چې الحمدلله مالیدلی عزام بیا وویل: چې تاسې به خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک امیرالمومنین ته کوم پیغام اویا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته وواياست ان شاءالله د امانت غوندې به یې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وویل: چې زموږ سلام پر هغه وایه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کلیوال ټول ولاړل یواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان یې ویل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څیر نه و په مخ کې یې خوشحالي له ورایه ښکارېده او هر ماشوم ته به یې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کېده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کېده.

عزام نن خپلو شاګردانو ته په ډېره مینه درس ورکاوه د عزام په شاګردانو کې یحیی چې لږ غټ و د عزام څخه د ګیلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوې خو نن چې د ډېرو شاګردانو سبق زده نه و تا هیڅ هم ورته ونه ویل.

دیحیی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او یحیی ته یې وویل: رښتیاهم مانن یوه شاګرد ته هم هیڅ ونه ویل خو ماشومانو تاسې خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کې نن تاسې ټولو ته څه نه وایم تر ټولو تنبل شاګرد حماد ورته ووېل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړې چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته ووېل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته ووېل ماشومانو نور ټوکې ټکالې بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختې رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو غزام عایشې ته ووېل: چې درس پرېږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور څم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممي بابا مې چیرته ځي؟

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممي دا څوک دی؟

عایشه: بچیه دا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: هههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم ځم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره ځم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره ځم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځې او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو بـه انتظار کوې او بيابه خالد درباندې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چاى گيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېنوول شو چې خالد هم پلار ته وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم ته یې وویل:

دې ګلالي ماشوم ته هم لږ چای په ګيلاس کې واچوه عزام ورته وویل: نه رییس صاحب دی چای نه خوري او د شیریني لوښي ته یې لاس کړ او یو چاکلیټ یې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غښ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نېک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د توکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد ته نیت نه و که دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام ریس صاحب والله سخت تېروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوسئلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

ریس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم یې څه دی؟

عزام : په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر اېښی دی.

ریس: ښکلی نوم دی الله جل حلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. منه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشی خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کی یوه ساده فرش غوړیدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه گانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باچ لنگوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترې مشي شروع کړه تر سترې مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنگ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کیښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینگار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنگ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمومنین سره څه ووا يي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر څمکه یې کیښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پریږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلري؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وویل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحې وې کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملي کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک مې لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده ګان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووايه چې ما خپل مسوليت ادا کړی.

دا هغه مسوليت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قيامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسوليت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د اميرالمومنين د خبرو په اوريدلو سره وويل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وګرځوي.

او له دې وروسته يې اميرالمومنين ته د نورو مهاجرو سلام هم ووايه اميرالمومنين د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته يې ووېل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته ووېل: هيڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زيات خوشحاله دي او تاته زياتې دعاګانې کوي.

عزام د اميرالمومنين سره د ملاقات وروسته بيرته د دفترِ مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازديګر يې خپلو مقتديانو ته د اميرالمومنين د عاجزۍ خاکسارۍ او تقوا کيسې کولې کليوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زيات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د اميرالمومنين ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته اميرالمومنين ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تيريدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط يې له افغانانو سره زيات شول عزام ته افغانانو څکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې يواځيني افغانان وه چې اکثره يې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنګه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغاني ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره ځکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنټاګون او يو بلې تجارتي مانۍ حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکی دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی ځکه په راتلونکو نږدی ورځو کی امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدلله خالد هم اوس غټ دی او ګاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیری زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنګه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیګر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډیر عزت راکړی او زه مو له حده زیات نازولی یم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تیره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس یو احسان بل هم راباندی وکړی چې نور ما د امامت له مسولیته خلاص کړئ او بل کس یې په غاړه واخلئ زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسولیت پر غاړه واخیست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهید شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست یوه سپین ږیري وویل: چې زه ستا پر ځای دا مسولیت پر غاړه اخلم عزام زیات خوشحاله سو او د سپین ږیري څخه یې مننه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکیل کې د ملاعبدالقیوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشریف خواته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاته شي د عزام اخلاص هوښیارتوب او اخلاقو عزام د ملگرو په منځ کې زیات مشهوره کړی و د عزام ورین تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدینو د جذب قوه زیاته کړې وه هر ملگري به کوښښ کاوه چې د شپې په پیره کې د عزام سره ملگري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملگري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځکه عزام یو خورا ښکلی او جذباتي تقریر هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخي معلومات یې هم درلودل چې هر وخت به یې ملګرو سره شریک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوئ د جنګ لومړی کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تیرولو څخه وروسته د جنګ لومړی کرښې ته ولاړې هلته یې دوه جنګونه د باغیانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملګرو کامیابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امریکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بیرته د کندز په طرف د خپلو ملګرو سره ولاړی او هلته میشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوریدل چې د کندهار په هوا یې ډګر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملګرو ته د عزام د خپګان علت سم معلوم نه و خو هر ملګری پوهیدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلومیده هر ملګری به یود بل څخه د عزام د خپګان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بیسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر یې د کندهار په هوا یې ډګر په بمبار کې و او هره لحظه یې ځان سره دا انګیرل چې عایشه او خالد به ډیر زیات د یواځیتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غږونه ډاروي خو خپل ځان ته به یې په دې تسلي ورکول چې څه ګاونډیان به یې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې ځای کې د سختې سره مخ دی چې هیڅ یونېږدې او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یواځې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم څخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په ګوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لوګیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پریښودلې او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملګرو په کوښښ او زیار یو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنګ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چيرې يې ولې نه راځي مور زيات ډاريږو

عزام : بچيه زه ډير ژر درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امريکايان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زيات بيريږم

عزام : بچيه غم مکوه امريکايان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بيريدلې کلمه وايه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وايم او مور مې ويل که امريکايانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بيا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوريدل او پوه شو چې د خالد او عايشې نور د ژوند څخه اميد ختلی دی تر سترګو يې اوښکې راغلې خو کوښښ يې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته يې وويل چې تلفون د عايشې په لاس ورکړی

عايشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخليک ته زياته خپه وه نو يې له سلامه وروسته په ژړه غونی غږ عزام ته وويل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازما يې زه سخته بيريږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عايشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عايشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندې کوي.

عایشه: عزامه زه له مرګه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنی زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنی بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سرښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسي سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لاری بندې کړی دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایټ له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابرې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملگرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځی محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملگرو خبر کړ چې موږ د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمیږو هغه به موږ تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او گوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسلیم کیدلو مه ورته وایه چې زه عرب یم بلکې ورتـه ووایـه زه پښتون یم اوخان ورته د ارزګان ولایت د چهارچینو ولسوالي اوسیدونکی یاد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول یوه ورځ وروسته خینو افغاني طالبانو د تسلیمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بایـد د تـسلیمی څخه وروسته عرب مجاهدین هم صحي سلامت تـر کورونـو یـوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هـوډ وکـړی چې د عربو مجاهـدینو سره بـه یـو ځـای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګیږي او یـا پـه دې شرط تـسلیمیږی چې عرب مجاهدین به هم نه نیول کیږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغیانو وویل چې د امریکایانو سره یې خبره کړې چې عرب مجاهدین به امریکایانږ تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدینو په تسلیمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغیان له مخکې څخه پـه وعـده خـلافي مـشهور وه دا ځل یې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدینو ته ویل سوي وه چې تـاسي فقط اسلحه او موټران تسلیم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کیږئ خو کیسه بالکل بـرعکس وه څکـه باغیـانو تـه چـې کلـه مجاهـدینو اسـلحه تـسلیم کـړه نـو یـې د ټولـو مجاهـدینو لاسـونه وتـړل او د غلـو غوندې یې دمجاهدینو د جیبو په تلاښی شروع وکړه او باغیانو داسـې چـور شروع کړی چې د مجاهدینو د سر خولی او پګړی او بوټونـه یـې هـم تـرې واخیستل او پر مجاهدینو ډیره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر بـه راتلـې او مجاهدین به یې تلاښي کول او وهل اوډبول به یې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تـلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکـریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکـریم بې عـزتي ولیـدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یـو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تـسلیم سـویو مجاهـدینو یوځـل بیـا جنـګ شروع کـړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چـې د دوهـم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومـت یـې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویـل چې پـر قلعـه جنګـي بمبـار وکـړي امریکایـانو هـم پـر قلعـه جنګـي بـې رحمـه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې لـه خـوا یـې ګـاز هـم پـر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کـړي چـې اکـثره مجاهـدین شـهیدان سول

عزام په ټېي حالت کې پروت و چـې امریکـا یـې عـسکر د باغیـانو سره یـو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایی: دلته دې څه کول؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امریکایي: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وایي

امریکایي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امریکایي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مې‌جنګ کاوه

امریکایي: څومره جنګونو کې دې برخه اخیستی؟

عزام : بیخي زیاتو جنګونو کې حساب یې راڅخه ورک دی.

امریکایي: چې اوس دې خوشي کړو بیا به څه کار وکړې؟

عزام : بیرته به ستاسې په مقابل کې جنګیږم.

امریکایي: ولې؟

عزام: څکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله یې وچه وچه کیدل او زیات تږی و او وینه یې زیاته ضایعه کړې وه او کله کله به د بې هوشۍ حالت ته ولاړی خو بیرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغیانو یو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام یې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر يې نيم په نيم دوه خايه کړى او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودى او هغه ارمان چې د لس کلنى ځخه يې درلودى په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړى او د رب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړى دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښنه ونيوى او کش يې کړى او مات سر او په وينو لژنده گور گورى ځنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسى په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوى تجار زوى نازولى عزام و چې اوس يوه چيت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلى خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلى او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا دشهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدين چې لابه ساه پکې چليدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړى په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ويني او په بې صبرى سره يې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوى وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورخ په ورخ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یی وویل موږ قاچاقبران پیداکړي دي کیدای شي دوی موږ او تاسي یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلې علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا موږ یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرګ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې ګاونډیان یی خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څه وکړي ځګه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان ځخه ښار ته تللي وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کیښود تر څو یی تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه : سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد : ممي هغه نه راځي ته وګوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې موږ یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونه ویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لږ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت بې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت وریاد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې روانې وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنژدې شو او ورته یې وویل ممي مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله ځان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوېې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کې یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یی ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خواره خوب بیده و چې د شپې یوې بجی ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر می زیـات درد کـوي ایـات کرسي می وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله ووایه ښه کیږي خالـد د سر پـه ښـوررولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویـښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پیـشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي ځکه مریض یـې خالـد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نـو یـې بیرتـه ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجـو ورته وکتل اود مور اوښکې یې ولیدلې نـو د خالـد تـر سـترګو هـم اوښـکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او په ژړا کې یې وویل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې وویل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا ولیدل زړه یې ارام شو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې داریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام څخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عایشې ته د خالد بیلتون هم سخت و ځکه عایشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او یواځینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورته داوه چې ایا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنګه بغیر له مور اوپلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو يې عايشې په ويښتانو کې ګوتې نه واى وهلې هره شپه به عايشه تر هغه د خالد ويښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بيده سوى واى خو عايشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امريکايانو لاس ته ورغلى واى له دې هم سختې پرې تيريدلې

عايشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې ځکه خالد يې سهار له خانه جلا کاوه عايشې ته ژوندى خالد داسې معلوميده لکه مړى چې سهار يې جنازه پورته کيږي خو تر مرګ يې هم ځکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخليک ته حيرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي خو خالد د هرڅه ناخبر و پر عايشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو خو عايشې ته سهار ځکه سخت و چې د خالد د وصال وخت يې لنډيده عايشې خالد په ډير ناز سره له خوبه ولاړ کړى او د لمانځه يې ورته وويل: عايشې ځان سره قسم وکړى چې دا څو شيبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دى هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړى مور يې پوښتنه ترې وکړه

بچيه اوس څنګه يې؟

خالد : اوس ښه يم

عايشه : شکر خدايه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عايشه : وشو بچيه سهار ته بيده وې چې يوسړى راغلى او وې ويل چې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

خالد شکر ممي ما ماښام زياتې دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل جلاله مې بابا راوستی.

عايشه : هو بچيه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ يم.

عايشه : ښه بچيه اوس ورشه ولامبه خيرن سوی يې!

خالد : ممي زه پرون ولمبيدل نن نه لامبم.

عايشه : نه بچيه ورشه ولامبه چې مريضي دې ښه شي او بيا به ښار ته ولاړ شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عايشه : سمه ده بچيه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عايشې خان سره ژړا شروع کړه او دومره يې وژړل چې اوښکې يې خلاصې شولې عايشې لا زړه سم نه و تش کړی چې خالد له تشنابه پرې راغږ کړه ممي جامې راوړه عايشې ژر اوښکې پاکې کړې او خالد ته يې جامې ور وړې او خالد يې پاک ومينځه او وروسته يې ورته د خالد د خوښې خواړه هګی تیارې کړې خالد هم په ډيره خوښي سره وخوړلې خالد زيات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه چې پلار يې ښار ته راغلی او د ډوډی خوړلو په وخت کې يې مور نه وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عايشه بچيه تاته به يې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وايم چې مور نور دې کور کې نه اوسيږو دلته طيارې بمبار کوې زه زيات بيريږم.

عايشه: سمه ده بچيه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زياته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عايشې چې کله د خالد دا خبره واوريدل نور يې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته يې ژړا شروع کړه خالد ډوډی ته ناست و

عايشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې يې راټولې کړې او يو کوچني بستې ته يې واچولې او خالد هم ډوډی وخوړل او مور ته يې وويل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتيا يې پلار راځي ځکه د ښار تګ ته زياته بې صبره و عايشه زياته غمجنه وه له زياته غمه به يې کلبه کله پر سترګو توره شپه سول عايشه له غم سره زياته ضعيفه هم وه ځکه نن يې دوهمه وه چې بې پيشنمی يې روژه نيولې وه اوخوب يې هم نه وکړی

عايشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد ترې پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی ؟عايشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عايشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډی نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینگ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یې اخرې حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنگه خالد ته ووایي چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپگان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیراني پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوي او دا به ترې ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخي زیات خراب وه امریکایان لکه د وږي لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې گرځیدل هیچا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورنی به یا وژني اویابه یې گوانتنامو ته بیایي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشې ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته ځه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلـی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شیان واخلي.

عایشه : ورشه بچیه هغه به هم شیان درته واخلي اوس یو ځه واخله

خالد: نه نه ممي زه یې نه اخلم

عایشه : ښه شیان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار ځخه پوښـتنه وکـړه چـې د شهیدانو چوک موټر چیرته دریږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځې؟

عایشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده ځنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عایشه : ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادي ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عایشه ترې تیزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه یی ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي ولیدل حیران شو چـې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهیـده خـو ماشـوم تـه یـې چاکلیټ په لاس ورکړی خالد یې ځه مصروفه کـړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یې رامنډه کړه هغه خای ته راغلی چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړیې زه سخت وبیریدلم خو ښځې خالد له خانه لیرې کړی وروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لنډ ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لږلیرې تیزه روانه وه

ورمنډه یې کړه او مور ته یې خان ورساوه او مور یې تر څادر گیر کړه او ورته یې وویل مورې ته ماپسې گرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنگه یې بیرته دا پیداکړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیږ کې تینگ ونیوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات وبیریدلم عایشې مچ کړی اوتر لاس یې ونیوی او ورته یې وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیږی خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنگ ته کښیانستی عایشې بکس په لاس ورکړی او تړې روانه شول او لږ لیرې ودریدل او خالد ته یې د وروستی دیدن لپاره کتل او ژړل یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وير يې ورته وکتل او ترې روانه شول او خالد يې په هم هغه ځاى پريښودى او دا د بولډک موټر ته وختل او د ميدان هوايي په طرف روانه شول او مازديګر کور ته راورسيدل

په کور کلي کې هيڅوک هم نه ودا ځل عايشې سره يوازينۍ ملګرى او دزړه پوره خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زياته ستړې وه سر يې هم درد کاوه ضعيفه وه اوتندې هم ترې لاړه ورکه کړې وه

د کور اوکلي خاموشي ورته داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول زړ يې اودس وکړى اود مازديګر لمونځ يې وکړى او غوښتل يې چې د روژه ماتي لپاره ځان ته څه تيار کړي خو چې بهر راووتل ناځاپه يې په کور کې په هغه چرګه سترګې ولګيدلې چې عزام ددې لپاره راتيولې وه چې خالد يې هرسهار هګۍ وخوري کله چې يې چرګه وليدل لويه چغه يې وکړه اوبې هوشه شول يو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لويدلى و ژر ولاړه شول او اودس يې شروع کړى دې لا اودس نه و خلاص کړى چې د ماښام اذان له ليرې ځايه په ورو غږ شروع سو ژر يې اودس خلاص کړى او بيا يې لاس پورته کړى او داسې يې وويل:

يا الله ! نه زما خالد سره مل شې ياالله! زما خالد ته صبر ورنصيب کړې ياالله! لکه څنګه چې دې ابراهيم عليه السلام په اور کې وساته او يوسف عليه السلام دې په څاه کې وساته همداسې زماخالد وساته وروسته يې په سلګو کې اخري دعا داسې وکړه يا الله! زما خالد ماشوم دى هغه زيات نازولى و ياالله!نه ورته د زړه صبر او داد ورکړې ياالله ! نه يې هغه ته ورته ښه کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې د اوداسه اوبه چې لږ د لوښي په پای کې پاتې وې په سر پورته کړې او يو څه يې وڅيښلې خو خوله يې وچه وه اوبه ورته زياتې ترخې ښکاره شوې حلق يې تريخ و وروسته ولاړه لمونځ يې وکړی او بيا يې اوبه وڅيښلې او د تيرې ورځې ډوډی يې راواخيستل اشپزخانې ته ولاړل چې يو څه خان ته تيار کړی خو په اشپزخانې کې يې هغه د سهار پاتې شوني هگی چې خالد ته يې تيارې کړې وې وليدلې زړه يې درد وکړی او ژړا يې شروع کړه د هر څه څخه يې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته بيرته پريوتل اوبه زوره زوره يې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خپله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بيا بې هوشه سوې وه يو وخت چې په هوش راغلل گوري چې توره تياره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه څراغ يې ولگاوه او اودس يې وکړی غوښتل يې چې تراويح وکړي خو د کمزوری لامله يې نشوی کولای بيا اشپزخانې ته ولاړه لږ روميان يې خان ته په غوړيو کې پاخه کړه خو کله چې يې راواخيستل داسې ورته ښکاريدل لکه زهر په ډير تکليف يې څو مړی وخوړلې هر مړی به يې په خوله کې زياته شول له ستوني به يې نه تيريدل ستونی به يې وچ وچ کيده د هرې مړی سره يې يو گيلاس اوبه څښلې.

له ډوډی خوړلو وروسته يې لمونځ وکړی او د عزام راډيو يې راواخيستل په دې تمه چې گوندې لږ د خوشحالی خبره واوري خو راډيو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی پواخې يې کندهار اوهلمند ولايتونه په لاس کې پاتې دي ژر يې راډيو بنده کړه اوخان سره يې وويل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډيو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل یې چې خوب وکړي خوله وار او غم ځکه خوب نه ورتلی د زیاتې ستړیا لامله یې سترګې پټې شوې وې نیمه خوب نه تللی وه چې فکر کې یې خالد راوګرځیده چې پر هم هغه ځای چې دی پریښودی ناست وؤ او ژاړي په زوره چغه یې وکړه بچیه مه ژاړه زه درځم نور نو د عایشې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ډیره یې وژړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې یې فکر کې راګرځیدلې چې ویل یې موري زه سخت وبیریدلم او ځان سره به یې فکر کاوه چې ایا خالد به څه خوړلي وي اوکه به وږی وي.

بیابه یې په زوره چغه وکړه بچیه بیده شه زه درسره یم دا یم ویښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه لیونی د ځان سره اخته وه او خبرې بې کولې نور یې عقل د لاسه ورکړی و زیات ارمان یې کاوه چې کاش د ګاونډیانو سره تللی وای خالد خوبه یې د لاسه نه وه ورکړی اخر یې ځان سره فیصله وکړه چې سهار به ځي اوخالد به بیرته راولې دا یې خلورمه شپه وه چې خوب یې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته یې پیشنمي ته فکر سو ځان سره یې وویل: چې خالد وږی ګرځي نو زه څوک یمه چې نه ګرځم لمونځ یې وکړو او قرانکریم یې راواخیستی او تلاوت یې شروع کړو دوه پارې قرانکریم یې ختم کړو لمر هم راوختی چې بیا یې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته یې داسې وویل:

یاالله ج نور زما څخه امتحان مه اخله بیریږم هسې نه چې پکې ناکامه شم یاالله ج ته ماته صبر نصیب کړې ما او ایمان مه سره جلاکوه یاالله ج پر هر حالت زه ستا څخه راضي ته راڅخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله كړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې ګوندې يو ښه خبر واوري خو چې كله يې چالان كړه سمدلاسه يې داخبر واوريدې چې د طالبانو حكومت تيره شپه سقوط وكړی اود كندهار ښار ته د ګل اغا شيرزی او ملاتقيب نفر ورسيدل عايشې تكان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې ګوري امريكايي طيارې بيخي ښكته ويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان كې كښيناستې عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فكر يې وكړی چې چيرته سنګر ونيسي له لږ فكر وروسته يې د اشپزخانې انګړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه كښيناستل او دې ته يې انتظار كاوه چې كله به امريكايان كور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امريكايان او ورسره داخلي باغيان د كور منځ ته په منډه راغلل دوه امريكايان د سرای منځ كې زنګون كيچ شول او نور په اطاق ننوتل عايشې د اشپزخانې له انګړه په رامنډه كړه او د تكبير په ملكوتي نارې سره يې له نژدې د سرای منځ كې ناست امريكايي باندې توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريكايي ډزې شروع كړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره داطاق څخه يو امريكايي عايشه په راكټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې كړه او د درو ورځو څخه وړی روژاتي ستړی اوغمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهيده شول او ګران خالد يې تنها پريښودی.

خالد چې عايشې په كوم ځای كښينولي وه پر هم هغه ځای يې په بې صبری اوخوشحالی د دې انتظار كاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهیده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع کیږي خالد تر مازدیګره په هم هغه ځای ناست و او مور ته یې انتظار کاوه چې مازدیګر خواته خالد د جامو په بسته سر کیښوده چې په همدې حالت کې بیده سوی و یو وخت چې ویښ سو یو سړی یې سر ته ولاړ دی او په غصه اوقهر ورته په پښتو وایي چې ولاړ شه د کوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست یې خو دادی د ماښام اذان وشو څه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترګې یې وموښلې اوشاوخوایې وکتل حیران شو چې دا چیرته دی خو لږ شیبه وروسته وریاد شوه چې دی له مور سره ښار ته راغلی و خوکله یې چې وکتل لمر لویدلی وؤ نو وارخطاشو د ممي نارې یې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهیده خو د هغه د قهریدلو سترګو او غصه ناک تندي څخه وبیریده او پوه شو چې ده ته غصه دی خالد چې کله په عربي ورته وویل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغې ته انتظار یم نو دوکاندار حیران شو چې خالد څه وایي ځکه دوکاندار په عربي نه پوهیدی خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دی له لاس یې ونیوی غوښتل یې چې بل ځای ته یې بوځي د خالد بدن هم لړزه شروع کړه وارخطا و اوسترګې یې له اوښکو ډکې وې خو له ډیرې بیرې یې ژړلی هم نه شول ځکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه ناک ښکاریده خالد یې له راسته لاس څخه نیولی وؤ او دوکان پر دوکان یې ګرځاوه د خالد زړه ضربان له سل څخه هم زیات شوی و حیران حیران یې شاوخوا کتل هر دوکان ته چې به ورغلی فکر به یې کاوه چې اوس به یې مور یا پلار ممدلته وي ځکه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه ورکه شول په نیږې اسانی سره یې پیداکړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو یوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لوموړنی دوکاندار خالد یو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زیات وخت یې سعودي کې تیر کړی وو کله چې نانوایی ته ورسیده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ لیرې حیران ولاړ وو زړه یې غوښتل چې وژاړي خو بیا به یې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلگ مې ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کیسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وو اوس چې پوښتنه تري کوم بله ژبه وایي نه پوهیږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور یې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه ترې وکړه چې دی څه وایي د کوم ځای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه یې کړه د نانوای غیږ کې ځان واچاوه او ورته یې وویل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار ته راغلی وم او مور مې دلته کښینولم چې بیا نده راغلې او په سلګیو کې ورته وویل: چې ما کور ته یوسه زما مور به تاته زیاتې پیسې درکړي.

نانوای ورته وویل: مه خپه کیږه بچیه زه دې کور ته بیایم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وویل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حیران شو نانوای ورته وویل: چې تاخو ویل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکی شو او ورته یې وویل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای یې زما چامې له خان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله یوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې ترې بیخي زیات عربي پیسې اود طلا بنګړي او یو لیک پروت و خالد چې کله وکتل نو یې ناتوای ته وویل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپیسې دي.

خو ناتوای فقط ترې لیک راواخیستی چې کله یې لیک خلاص کړی نو لیک کې داسې لیکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شاید ته خبر یې چې د اسلام په لومړیو کې د مدینې خلګو رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه د سر په بیه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې یو انسان له مرګه وژغورې لکه ټول دنیا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زیاتې سختۍ دلته راغلي وږ چې یادونه یې ربا بولم نو خکه ترې تیریږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر یو، زما خاوند یو ښه دیني عالم و او خسر مې یو غښ تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پرېښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام بې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات بې تر اوسه نشته زموږ کور په میدان هوایي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امریکایان عرب وژني او ماشومان یې خان سره بیایي او هلته یې د اسلام ځنځه عیسویت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عیسوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د ځان څخه یې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ایله کړی ځکه زه پوهیدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما څخه هیڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای لیک لوستونکیه د الله ج کلام دریاده کړه چې وایي ټول مسلمانان سره ورونه دي نو زما زوی ستا ورور او یاهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر یې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ایښي دا درې کاله د خالد بس کیږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کیږي بیا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زیات نازولی دی او په ښه اسلامی عقیده یې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قیامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه موږ د رسول الله صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه یوو.

خالد مې یواځینی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما څخه جلا کړي خالد عجبه ښه خویونه لري خالد د قرانکریم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو څخه پوهیږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښیږي.

گرانه وروره ته پوهیږې هیڅوک خپل یو زوی یواځې نه خوشې کوي، کنه ته یې په خپل ځان قیاس کړه.

ایاته به خپل گران او هوښیار یو زوی پریږدې او ترې تیر به شې؟

نه هیڅکله نه خودا چې زه ترې تیره شوم نو پوه شه چې موږ د سختی اوتکلیفونو په انتهاء کې واقع یوو لکه څنگه چې امیرالمومنین

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر یوه ملیمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره یې باور لرم ان شاءالله زما زوی به یواځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عایشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډیره یې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کیسه پوه شو خو خالد یې پوه نه کړی اولیک یې بند کړی خالد ته یې په موسکا کې وویل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهیلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ یې وویل ماما تبه مې ده او نور یې سترګو ته لاسونه ونیول او ژړا یې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته یې تسلي ورکړه او ورته یې وویل چې بچیه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وویل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترګې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته یې د هو په ډول سر وښوراوه او له یوه دقیقه خاموشی وروسته نانوای ورته وویل بچیه ته ډوډی وخوره بیا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وویل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور یادیږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حیران شو چې خالد یوه شپه بې موره نشي تیرولی نوټول عمر به یې څه حال وي.

نانوای یو شیبه سر کوز کړی وه چې بیرته یې خالد ته وویل بچیه ته اوس اول ډوډی وخوره بیابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې خالد ته ډوډی کېښوده دی اودوکاندار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پریښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه وروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالد زمااوستا روپیو اومصرف ته ضرورت نه لري.

دوکاندار: سمه ده ورور الله ج به یې ضرور اجر درکړي زه به دې هم احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کوم څکه چې دا مور د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څهٔ ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو بایدٔ له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه ورو‌ره دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوځه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکی لهجه یی وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اوډس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخلـه اودس پـرېږ وکـړه خالـد هـم ولاړی اودس يـې وکـړی اوبيا يې لمونځ وکړی او وروسته بيسترې ته راغی او پر بيسترې پريوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت تـه لاړ نسو او همدلته يې دوکان کې تراويح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراويح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقې شروع سو او بيـده سـو خـو يـو څو شيبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دايم دلتـه يـم مورې ته چيرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سـلام وگرځاوه نـو خالد يې وښوراوه او ويښ يې کړو خالد چې وکتل په هـم هغـه نـانوايي کـې پروت دی نو نانوای ته يې وويل: ماما زما مور څه شوله ما وليده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ يـې ورتـه وويـل: چې بيده شه بچيه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالـد چـې کلـه د نانوای خبرې واوريدلې نو ژړا شروع يې کړه اونانوای ته يې وويل: ماما زما خپل مور يادېږي نانوای ورته وويل: بيده شه بچيه سـهار بـه وختـي مور تـه ولاړ شې خالد بيا ارام شو خو خوب يې ورک سو مـور يـې يادېدلـه او پـه ځای پروت وو رنې اوښکې يې په بالښت تويدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بيسترې ته ولاړی او بيستره کې يې دا فکر کـاوه چـې څنگـه خالد پوه کړي چې نور يې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شـو حيران و چې څه وکړي.

خالد بياخوب يوړی چې بيرته يې همدا چغې شروع کړې ټوله شپه خالد په خوب کې د مور چيغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگي ته پاڅيده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبـانو ښار پريښودی زيات وارخطا شو او دې فکر کې وو چې امريکايـان خبر نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عرب ماشوم دده سره شته څکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کورنی به ګوانتنامو زندان ته وړل کیږي نانوای چرګ بانګی وکړی او لږ شیبه وروسته د سهار اذان وشو نانوای د سهار لمونځ وکړی او قرانکریم یې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاڅه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وویل: موري وختي دی شیبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کله د خالد خبره واوریدل سوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یی وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای ته یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې ته ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شو په فکر کې به یې داخبره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د نانوای خوب خالد ته د یوکال غوندې شو پر لس بجې نانوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو نانوای ته کتل نانوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د نانوای شاګرد هم له کوره راغی چې نانوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد دلې په ښار کې ګرځي ورو سته د نانوای شاګرد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی نانوای شاګرد ته ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیڅا ته دا خبره ونه کړې خو خالد د نانوای اوشاګرد په خبرو نه پوهیده نانوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او په خندا کې یې نانوای ته وویل: ماما څه چې ولاړ شو نانوای ورته وویل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یې وویل: چې زه موړ یم خو د نانوای په ډیر ټینګار خالد چای څوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایی وخوړلې او بیا نانوای ته نیغ ودریده چې نور څو.

نانوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه څو اوخالد یې پوه کړو چې د خلګو مخکې دده سره خبرې ونه کړي ځکه بیاخلګ پوهیږي چې خالد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د نانوای خبره ومنله خو زړه یې زیات سوځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته نانوای په همدې انتظار کړی وو چې نن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وو اود خلګو مخکې یې خبرې نشوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلگو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو گونگی دی خبرې نشي کولای .

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو گوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته ځان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درځخه نور خلگ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه 'کیدلی هغه ژوندۍ ده تا زه غلا کړی یم نه ولې ' خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندۍ ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن څو .

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل ده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورځ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستونې لنډ کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلوده.

خیاط د جامو اندازه اخیستله خوخالد په زړو خیالاتو کې تللی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو ځل یې خیاط ته وویل:

ممی دوهٔ جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاگرد خیاط ته وویل: چې دا هلک گونګی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاگرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي بې د سترګو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کی ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته•خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځی زه او زما مور پاتې وؤ.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترګې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

بیا خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته بې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده ګي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه بېرې غرمه راغلله او مازدیګر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترګو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترګو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوني اواز يې نانوای ته وویل ماما ته درواغجن يې مور مې ويل چې درواغ ویل گناه ده، خو ته ماته هره ورځ درواغ وايې زه پوه شوم چې تا غلا کړی يم خکه مې مور ته نه بيايی. د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا يې شروع کړه نانوای بيا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به يې ضرور کور ته بيايي اونن يې خکه نه بوتلو چې لار کې امريکايان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وو اود هغه د هرې ورځې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وو خالد ته د اختر شپه زياته دردونکې وه مور اوپلار يې زيات ياديدل د اختر د شپې نکريزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هرې يوې انخور يې جلاجلا په خيال کې راتله کله به يې ژړا شروع کړه او کله به يې تير وختونو ياد شول اوخندا به يې شروع کړه کله کله به يې خيال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غونی غږ به يې خان سره پټ وويل: مورې ته مې يادېږې بيابه يې ايةالکرسی وويل او لاس به يې پورته کړی ياالله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه ورته زياته اوږده شول نانوای سهار وختي وريجې پخې کړې اوبيا يې خالد ته وويل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې ټوله شپه يې په ژړا تېره کړی وه سترگې يې پړسيدلې اوسرې ښکاريدلې په ناهيلي سره يې نانوای ته وويل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شيبه چپ وو بيا يې سړه سوېله کش کړې او خالد ته يې وويل: ولې بچيه ماته مبارکي راکړه خالد ترخه غوندې موسکا وکړه او بيا يې نانوای ته وويل ولې تاته مبارکي درکړم نه خو زما مور نه يې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولی پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پریښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پریښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پریښی نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې بـه هـر سـهار ماتـه هگـۍ پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیـاتې پیـسې درکـړي اوتاتـه بـه دعاگانې وکړي زما مور ډیره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونیولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختـر وریجـې هرڅـه تـرې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویـل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو .

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده څو ورځو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن څو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتې نورې هم په همدې نانوایی کې په اانتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلی هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له ځان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونیوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرایه ورکړه چې دا ماشوم تر لښگرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې بیایي پلار دې احوال رالیږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښگرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور اوپلار به یې د میدان څخه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به يې دلته غوښتی وي کله چې لښګرګاه ته ورسيده ډريور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چيرته ځې خالد ورته وويل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډريور چې کله د خالد خبرې واوريدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډريور هم وارخطاشو ځکه دلته هم ديموکراتان او امريکايان په عربو پسې لکه د وږي ليوه په شان ګرځيدل دريور خالد ته وويل: چې ستا مور پلار چيرته دي خالد ورته وويل: چې زه خبر نه يم خو ماما مې ويل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بيايي ډريور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چيرته دی؟ خالد ورته وويل چې ميدان هوايي کې دی ډريور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې يو چا ورته دسيسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر يې د مارجې په طرف روان کړی او مازديګر لمانځه ته د مارجې سيستاني سيمې ته ورسيدی ډريور يو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته يې وويل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډيرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی يې د زړه ضربان سل ته رسيدلی وه ساه يې لنډه لنډه کيده او شاوخوا يې حيران حيران کتل لږ لار ورته ډيره اوږده سول او همدا فکر يې کاوه چې اوس به خپل پلار ويني خالد چې کله جماعت ته ورسيده په مسجد کې خلګ پر جماعت ولاړ وه او دخلګو شاه طرف د خالد خوا ته رخالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا يې پلار دی ځکه ده پلار په ميدان هوايي کې هم دمسجد ملا امام وؤ خالد هم پرلمانځه ورسره ودريده او د لمانځه منځ کې يې کوښښ کاوه چې د سترګو تر کونجونو ملا امام ته وګوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازديګر جماعت ډيرکال غوندې اوږد شو او فکر کې ويل چې د خپلو سختيو ټولې کيسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي ښخه په زړه کې زيات گيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به سترې مشې نه کوي اوځان به ترې خپه کوې او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکی سو چې مور به يې دده په ليدلو څومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هگۍ پخوي اوخيال کې يې دا هم راوگرځيدل چې هغه دده چرگه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وگرځاوه د خالد ښخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالی ښخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وگرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلگ ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول ځکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د دينې زده کړو شاگردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای ځکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې گرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

•

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته يو تصادف وه څکه ډريور هم نه پوهيده چې په دې کلي کې امريکايانو خپل اصليت ښودلی او له حده زيات ظلم يې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وو دلمانځه وروسته يې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې يې دا هيله وه چې ګوندې خپل پلار به ووينې خو خبر نه وه چې پلار يې درې مياشتې مخکې په قلعه جنګي کې شهيد شوی دی او هډوکي يې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ يو يو له جماعته وتل خالد يې ننداره کوله خو د نانواى خبره ورته ياده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کليوالو هم ډيره توجه څکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د يو کليوال خپلوان دی او د شهيدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازديګره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالی بيا په ټوپو شو او فکر يې کاوه چې اوس به يې پلار راشي د جماعت څخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغلی خالد به فکر کاوه چې دا به يې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخليده د خالد په فکر کې به يوځل د خپل پلار تصوير ګرځيده په دې انتظار کې به يې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به يې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بيابه پوه شو چې پلار يې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودريده خو خالد نيت نه و تړلو او خلګو ته يې کتل د اول رکعات ترپايه خالد نيت ونه کړی او په صف کې ولاړ وو دروازې ته يې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نيت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابنام لمونځ هم وشو کليوال يو يو له مسجده وتل مسجد کې تاريکه شول
خالد هم د مسجد بهر کښيناستی د هيچا هم خالد ته فکر نشو جماعت
خالي شو کليوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهيلې نه وو او فکر يې کاوه چې
دماسختن لمانځه ته به يې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زيات غصه وه
چې ولې پر وخت دده بيولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولې
يخ اوتيز باد هم لګيده او نرۍ نرۍ باران هم شروع سو خالد د دې لپاره
چې لوند نه شي د مسجد ديوال ته ځان پناه کړی که څه هم يخني زياته
وه خو خالد د خوشحالی لامله بيخي يخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه
چې پلار به يې اوس راشي اودی به تر لاس ونيسي او کور ته به يې بوځي
په خالد په همدې يخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بيا
خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او
جماعت کې کښيناستی اوبيا يې سترګې د مسجد دروازې ته ونيولې بيا ټول
خلګ راغلل د خالد پلار نه وو خالد باندې لړ لړ بيره راتلل او زړه يې غم
نيوی څکه نوره شپه راروانه وه کليوال يو يو له مسجده وتل او جماعت ټول
خالي شو اخر کې يوسپين ږيری اويو خالد سره پاته شول چې سپين ږيري
له نفلو وروسته خالد ته وويل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د
مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپين
ږيری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حيران شو چې اوس څه وکړي زړه
يې ډار ونيوی په سترګو يې توره شپه سول مخې ته يې هر شی پيری او بلا
ښکاره شول يو خواته يې منډه کړه مخې ته يې ولاړ توت پيری ښکاره شو
ژر يې مخ راوړه بلې خوا ته يې منډه کړه خو د جماعت ديوال ورته د غر
غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کيده له ډيرې ناتوانی
يې خپل سترګې پټې کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوشیبه یې سترګې پټې کړې وې او وروسته یې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګوري باران هم تیز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه یې زیات درزیده نږدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بیره پرې نه وه راغلې له زیاتې بیرې یې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پیران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او یخ څخه یې بدن لړزیده د پول لاندې پر یوه اړخ پروت و بدن یې وچ شو خو له بیرې نه ښوریده دسترګو څخه یې د اوښکو دارې روانې وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا یې شروع کړه چې د خالد بیره یې نوره هم زیاته کړه د خالد بدن د یخ لامله قرار سره را ټولیده خالد اخر څنګونه نس ته ورکړه او راټول غونډې شو خو له زیاتې بیرې یې یخ ته بیخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم یخیدل خالد له دې بیرې چې یابه یې سپي وخوري اویا به یې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نیمایي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو یې هم د یخ لامله کار پرېښودی چې د سهار اذان سره یو ځل بیا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې یې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله یې د پله لاندې لاسي برق ونیوی نو وې لیدل چې خالد غلی او راټول غونډې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک یې؟ څوک یې؟

خالد: ماما زه یم یخ مې کیږي.

امام: ته څوک یې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالدیم ماما بدن مې درد کوي.

امام هم ور کوز شو او خالد یې غېږ کې راواخیستی او د جماعت پر ځای یې کور ته راوړی او بخاري یې ورته ولګوله او بیستره کې یې پټ کړی د امام میرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وویل: چې زه یې هم نه پیژنم ډیر ښکلی ماشوم دی او خبرې یې هم نه زده نه دي یخ نیولی ده ته یې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به یې معلومات وکړو.

د امام میرمنې پرې بله بیستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بیستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او غوښتل یې چې د تیرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماښام یې له بیرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصویرونه یې ذهن کې راتلل او زیات زوریده مور یې هم سترګو سترګو ته کیدله یو ځل یې زړه وغوښتل چې د امام د میرمنې غېږ ته ځان واچوي خالد ډیر ناهیلې شوی وږ دار او بیرې د هغه په مغزو کې ځای نیولی وږ مینې شفقت او ترحم ته یې زیات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته یې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تیره شپه ډوډی نه وه خوړلې یواځې یې تیره ورځ سهار یې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرمیده د امام میرمنې ته یې د ډوډی د خوړلو نه شول ویلی امام د جماعت کولو وروسته مقتدیانو ته وویل چې یو نابلده ماشوم یې پیداکړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کلیوالو کې چا ونه ویل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل نه د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربی ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خوبه دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولـه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تیر سوي ژوند کیسه هم وکړه او خالد امام ته وویل: چې زه د قرانکریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې ده ته هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امام چې کله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالد ته ژړا راغلې نو خالد یې یوه شیبه پرېښودی او خپلې میرمنې ته مخاطب شو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته بې د خالد تو له کيسه وکړه د امام ميرمنې هم د خالد دردونکې کيسې ته زيات وژړل.

خو امام تر هر څه زيات د خالد ساتنې ته وارخطا وؤ څکه يوه شپه مخکې هم دلته امريکايانو چاپه وهلې وه خو له لږ څند وروسته يې فيصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لرې ليرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نوامام پر خپل موټرسايکل شاته کښيناوه او د خپل خسر کور ته يې يوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپين ږيرى وه پنځه زامن يې درلودل چې دوه مشران زامن يې ايران کې مزدوري کوله او دريم زوى يې د هيواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ويل اوڅلورم زوى د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکيل کې تللى وه چې په کندز کې محاصره شوى وه اود مرگ او ژوند درک يې نه وؤ او پنځم او تر ټولو کشر زوى يې مصطفى پر کور و او جماعت کې يې سبقان ويل او مکتب يې هم وايه مصطفى څوارلس کلن وه خو د هغه عجيبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړى وه مصطفى په هر څه کې په خپلو همزولو لاس بری وه د کلي د ماشومانو مير و او په کلي کې يې د ماشومانو څان ته دلگی درلودله هغه ته خپل ماشومان ملگري زيات گران وه که به په کلي يا مکتب دده ملگري چاسره جنجال وکړی نو مصطفى به نيغ د خپل ملگري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفى په دلگی کې داخل وؤ نو هغه به سرې سترگې گرځيدی او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلی نښول مصطفى د شوخی سره ډير لايق او با استعداده هلک هم وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام یې چانه نه پربښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژوند څخه یې زیانه کرکه درلودله یوه ورځ ورته د کلي امام پیغور ورکړی چې څنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتې مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وویل او په امتحان کې یې خان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غونډې غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور اوپلار یې د همیشه لپاره بایللي خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته یې زیاته تسلي ورکړه اوهغه ته یې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه ته یې د خان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله خان ومینځی د تشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر ته کښینه چې تود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترګې ولګیدلې نو ورته یې ومسل خالد هم د خندا په ډول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کیښودله او مور څخه یې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور یې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار تری ورک شوي دي او ټوله کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یې سترې مشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخوړله خو په دې ځای کې هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه څکه امکان يې درلودی چې دلته هم امريکايان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له داره خالد ته د شپې له کور څخه لېرې په بيتهک (ميلمستون) کې بستره واچوله او مصطفی ته يې وويل چې تا اوخالد به مابنام هلته بيده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوريدله بيا وارخطاشو څکه خالد د شپې داريده ماښام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بيتهک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه که چيرې چاپه راغلل نو دواړه به د ميلمستون څخه تيښته کوئ کله چې دواړه ميلمستون ته ورسيدل نو خالد مصطفی ته وويل چې زه دلته داريږم خو مصطفی ورته وويل چې مه داريږه زه درسره يم مصطفی بيخي ډار نه پيژنده هغه به د شپې په هديره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زيات نه داريده څکه مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بسترو کې پريوتل او بيا ورته خالد د خپلو خواريو او تلکليفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نيولی وه د شپې تر يوې بجې پورې خالد مصطفی ته خپله کيسه کوله څکه چې د خالد پښتو ژبه لا سمه نه وه زده او په ډير مشکل يې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته يې دا هم وويل چې دی پر خپل مور اوپلار زيات ګران وؤ.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بيتهک شو له څه مودې تيريدلو وروسته مصطفی اوخالد يو بل سره عادت ونيوی او يو بل ته زيات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی يې پيداکړی چې د مصطفی مينې د خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل که مصطفی غیرتي وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لګیده او په اسمان کی تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یی زړه خوب یو وړی مګر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چې وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درڅه چې کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنګې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزئ سره د ونې بیخ ته په ګونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزئ سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د ګروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غونډې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه موویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورځنګ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنګه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غونډې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غیږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل ځیگر سره نږدې ونیوی اوپه
سترگو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي دړې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
ډرو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
يې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ ځنډ
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښي وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلگو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ ځنډه وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو تولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هوا ته پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینو کې لژنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
شه خوبابا یې غبږ نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چي زياته وارخطا وه هم رامنده کړه اوچغې يې شروع کړې د دوئ لاهمدا چغې وهلې چې کليوال هم راغلل د کلي امام چې کله مصطفی اوخالد وليدل نودواړه يې تر لاس ونيول اوپه زوره يې کش کړه مصطفی په ژړا کې زور کړه او لاس يې د ملاامام له لاسه خوشې کړی اوبيرته دخپل پلار په مړه جسد يې غېږ تاو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او کش يې کړی او د کوره يې وايستل او خپل کور ته يې بوتلل اوهلته يې کښينول اوبيايې مصطفی ته وويل چې چاپه په تاسو پسې راغلي وه اوتاسې دوه يې بنديان کولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست که تاسې اوس کور کې خلګ ووينې نوکيدای شي بياجاسوسي ورته وکړي اوبيرته امريکايان راشي نوتاسې زموږ کور کې تر هغه و اوسيږئ چې زه خوندي ځای درته پيداکوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په کور کې وه چې پر لس بجي يو کس راغی او دواړه يې د موټرسيکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته يې يو بازار کې ښکته کړل چې هلته يو موټر چلونکې ناري وهلې چې هلی ګردی خنګل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موټرسيکل چلونکي وموټر چلونکي ته وويل چې دادوه ماشومان به دګردې جنګل بازار ته ورسوې او په بازار کې به يې دمرکزي جامع جومات امام ته تسليم کړې او د مصطفی به لاس يې يو خط هم ورکړی او ورته يې وويل چې کله مو هلته ملاامام پيداکړی داخط به په لاس ورکړې او موټرچلونکي ته يې کرايه ورکړه اونور موټرسايکل ته وختی اوتري روان شو مصطفی اوخالد دواړه موټرکې حيران ناست وه دواړه زيات خپه وه خوخالد چې مخکې له سختيوسره عادت شوی وه زيات خپه نه وه د موټر له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وويل چې مور به مې ويل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لگیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشی وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصفطی له سترگو اوښکې رواني شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترگو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې ژر راشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیگر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرگ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه ورونه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچني اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د وړوکي ورور مصطفى پوښتنه وکړه مور يې جواب ورکړى چې هغه هم دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللى بيانه دى راغلى د کلي ملاصاحب استولى دى نور يې مور هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي چې جوړ روغ دى ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خوهغه وايي نه چې هلته خوندي دى بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دى هم اوس د امريکايانو په تور ليست کې دى د مصطفى طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د ملاصاحب څخه د مصطفى اوخالد ادرس واخيستى او دى هم پسې راغلى اود مصطفى اوخالد سره يې يوځاى درسونه شروع کړل مصطفى اوخالد پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوئ حجرې ته يوملیمه طالب راغلى وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفى ته وويل چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفى چې کله داخبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ماهم درسره بوځه هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفى ترې پوښتنه وکړه چې ستاسې مشر چيرته دى مليمه طالب جواب ورکړى چې هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې مليمه دى مصطفى ورته وويل: چې سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيايې مليمه طالب هم ورته وويل چې سمه ده سهار دواړه مليمه طالب او مصطفى د طالبانو مشر ته ورغلل طالب مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سيمه کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګرى هم پيداکړې اومصطفى يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنګ يې ورته وويل چې د طالبانو د زاړه تحريک يوځه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلحه يوه توپنچه او كلاشنكوف نانه دركوم خونوره اسلحه اومهمات به خپله پيداكوي مصطفى هم ورسره خوښه كړل او د طالب مشره خخه يې رخصت راواخيستى او په منډه خپلې حجرې ته راغى اوپر خالد يې زيرى وكړى اوخالد چې كله د دې كيسې څخه خبرشو له سترګو څخه د زياتې خوشحالى اوښكې راغلې بيادواړه سرغيږ په غيږ شول خالد مصطفى ته وويل چې كلاشنكوف به ماته راكوي مصطفى د توكو په دول ورته وويل چې نه ياره ستا شكل كلاشنكوف ته نه دى شوى خالد ورحمله كړه اود مصطفى لاس يې تاو كړى او ورته يې وويل چې نه كلاشنكوف زما دى مصطفى ورته وخندل او ورته يې وويل چې لاس مې كړه ايله دركوم يې كله چې يې خالد لاس ايله كړى مصطفى ورته وويل چې هلكه اوس مې لږ احترام كوه امير او قومندان دى يم بيا دواړو سره وخندل دواړه ډير زيات خوشحاله وه خو مصطفى خپل مشرطالب ورور نه و خبر كړى خو ورځې وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له كلي ليرې په دښته كې له كوچيانوسره تيره كړه اود شپې كلي ته د مسجد د امام كور ته راغلل.

اودهغه دروازه يې وټكول امام چې كله بهر راغى مصطفى اوخالد يې نه پيژندل څكه پوره دوه كاله يې نه وه ليدلى مصطفى پر ملاصاحب غږ وكړى او ورته يې وويل ملاصاحب خير خير مه راته ګوره خپل خلګ يو ملاصاحب چې كله د مصطفى اواز واوريدى نو پر مصطفى يې غيږ راتاو كړه او وررته يې وويل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولې ماشاءالله داخوخوانان سوى ياست

مصطفى: هو ملاصاحب خوته هم سپين ږيرى شوى يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا ځوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: ههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې ځنگه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنۍ زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیوني پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ په پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولي؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې ولیدلاست له خوشحالی هر څه راڅخه هیر شول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم ههه تاسې خو القاعده اوترهګر یاست د خلګو څخه په پټه ګرځئ.

امام: کور تـه ولاړی او لـږه شیبه وروسته بیرتـه راغلی او دواړه یـې کورتـه بوتلل.

مصطفی اوخالد د امام سره خپل ټول راز شریک کړی او ورتـه یـې وویـل چې نور به دوئ د همدې کـلي څخـه جهاد شروع کـوي د کـلي امام هـم ورسره خوښه کړه او ورته یې وویل چې اول ملګری مو زه یم او یوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې تـه درکـوم لـه دې خبرو وروسته مـصطفی د خپلو ماشومتوب د ملګرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورتـه دټـول کـلي ځوانـانو باره کې معلومات ورکړه او ورته یې داهم وویـل چـې ځینـې د ماشـومتوب ملګري یې عقیدوي خـراب شـوي دي د حکومـت عـسکرجوړ شـوي دي باید له هغوئ سره ونه وینې مـصطفی اوخالـد او د کـلي امـام پـه دریـو سره لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې بایـد د شـپې لـه خـوا کـلي کـې شب نامې وویشي او کلیوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفی اوخالد دامام پر موټرسیکل په ټوله ولسوالی کې دشپې له خوا خطونه وویشل او خلګو ته یې خبرداری ورکړی وه چې نـور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالګرو سره کـار ونـه کـړئ کنـه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته یې د امریکایـانو پـه مقابـل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلـګ مـسجد تـه راغلل او خط یې ولیدی ټول حیران شـول پـه ټولـه ولـسوالی کـې غوغـا او شور و چې طالبان بیا پیداشوي دي د ټولو خلګو د بحث موضوع همـدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلګ خوشحاله وه خو له ډاره بې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول ماښام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب ناموپه اړه د خلګو غبرګون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلګ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مګر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وو اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو ځل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داځينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنګ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلګ پسې درواغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلګ وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلګ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې ګرځې دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار یې شهید کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز واوریدی څکه موږ پاس په ونه کې پټ وؤ اولاندې دی له ترجمان سره په خبرو و که زما نه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډیر ښه سړي گمان کوه رشتیا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وؤ راغلی اوستا دپلار جنازې ته هم نه راغی کله چې یې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ویل تیره ورخ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې یقین راغی چې داسړی جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته یې وویل لومړی ښکار خو پیداشو غزا به له همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب باید دوه ورځې دی وځاري اوبیا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار لاندې ونیوی او کله چې دریمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو ټول حال یې ورته بیان کړی اخري پلان یې داشو چې باید د مازدیگر له خوا مامور خلقي د فوټبال په میدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت تری واخلي اوهم هغه لار ایله اوپه اسانۍ سره له میدانه تللی شول د امام ورسره ټول پلان خوښ شو فقط یې ورته وویل چې باید د دې ځای لپاره بل موټرسیکل پیداکړئ څکه د امام موټرسیکل ټول کلی پیژني مصطفی حیران شو چې اوس به بل موټرسیکل له کومه کوي په همدې فکر کې و چې خالد ورته وویل موټرسیکل باید ستا له هغه مولوي اخښي څخه واخلو چې اول ځل یې زه ستاسې کور ته راوستلم څکه هغه د دې کلي ندی اوموټر سیکل یې هم څوک نه پیژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې بايد شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې بايد شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښنه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلانیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتی له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یي ووېل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بیا پرې فکر وکړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبیا د ایمان په محکمه کې پرې فیصله وکړئ چې زه ښه وایم که بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع کړې ای ځوانانو تاسې په رښتیا د احمدشاه ابدالي بچیان یاست ؟

ایا تاسې په رښتیا د غازي محمداکبرخان زامن یاست؟

ایا تاسې رښتیا د هغه کسانو زامن یاست چې چنګیز ګورګین روس اوانګریز ته یې په ځوځله ماتې ورکړه؟

زه خو فکر کوم چې تاسې هغه نه یاست اویا موځان نه دی پیژندلی تاسې خپل تاریخ مطالعه کړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودی ای که تاریخ نشئ مطالعه کولی لږ خودې پورې هدیرې ته وګورئ چې ولې پر ځینو قبرونو رنګه بیرغونه رپیږي؟

تاسې خو موله مشرانو پوښتنه وکړئ چې ولې اکثره یتیمان یاست ؟

اباخبر یاست چې ستاسو داکثرو پلارونه د ازادی لپاره شهیدان شوي خونن بیا سور کفر پر وطن راغلی تاسې بې غمه ناست یاست خپل فوټبال کوئ د پرونې روس اوننې امریکا هیڅ فرق نشته دواړه کافران دي دواړو پر مسلمانانو یرغل کړی پرون روس دټانګ په زور راغلی وؤ نن امریکایان د بې دوه پنځوس په زور راغلی ده هیڅوک په تاسې کې نشي کولای چې د روس او امریکایي داشغال ترمنځ فرق وکړي نو چې وطن اشغال دی جهاد داسې فرض عین دی لکه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله په قرانکریم کې سورة بقره دوه سوه شپاړسم ایت کې فرمایي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسې ته د جنګ امر شوی دی اوهغه تاسې ته ناکاره دی کیدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي اوهم هغه ستاسې لپاره ډیر غوره وي اوکیدای شي چې تاسې یوشی خوښوی مګر هغه ستاسې لپاره بد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد دربانديې فرض عین دی پاڅیږئ خپل غاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې کړئ له مرګه مه داریږئ تاسې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرګ همدا دی ایا تاسې به ورځ ترقیامته ژوندی یاست؟ نه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورځ به ټول مړه کیږئ نو چې په دی باوري یاست چې یوه ورځ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغه مرګ مړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کړی پیغمبرانو په هم هغه مرګ پسې ارمان کړی وي؟

الله جل جلاله په قرانکریم سورة بقره یوسل اوڅلورپنځوسم ایت کې فرمایي:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلګو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلګ خوپه حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو ایاتاسې له هغه مرګه تیښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکړې چې درته ووایې چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسلحه نه لرو ضعیف اولږ یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو دري چنده کم و مګر الله یې بری اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته یې شکست ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي اوالله به همداکفار زموږپه ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلمانې خورګانې یې په ګوانتنامو کې بندیانې کړې په پای کې بایډ ووایم چې داماموړ خلقي موځکه وواژه چې د صلبانو جاسوس و اوهغوئ ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستي نیولي وه او دهغوئ په صف کې د هغوئ ملګری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المایدة یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانو یهودیان اوعیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي اوکه ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نيسي نوبيا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتيا او غلامۍ څخه منعه کړي يوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقيان اوپرچميان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي يې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امريکايانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر يوبه همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بيرته د موټرسيکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسيکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسيدل هلته يې دشپې د مصطفی اخښی هم له جريانه خبر کړی او ورته يې وويل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکاری پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډيو کې په خبرونو کې وويل شول چې طالبانو په هلمند کې يو کس په دې خاطر ووژه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سيمه کې د حکومت کسان زيات په ډار کې ګرځيدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زوروول زيات کړل اوهره ورځ يې هغه کسان د طالب په نامه نيول چې ډيره به يې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تېزۍ سره روان کړی ول يوه مياشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګري پيداکړه هر ملګري يو کلاشنکوف د کوره څخه راوړی يوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پوليس چې ټول معتادين وه ووژل او اسلحې يې له ځان سره يوړې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پيکا دوه راکېټه او اته ميله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسيکله يو سراچه موټر او زياتې مرمۍ په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالي ته ځي مصطفی اوخالد هم ورته کمين ونيوی او هغه يې ووژه د هغه سراچه موټر او يوه ميکاروف توپنچه يې هم غنيمت کړه د مصطفی اوملګرو شمېر يې ورځ تر بلې زياتېدی او خلګو ورسره د پيسو مرستې هم زياتې کولې يوه شپه مصطفی اوملګرو يې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته يې وويل چې ټول پر خپلو ځايونو کښېنئ موږ مجاهدين يو فقط درته يو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وړونکې غږ يې څو ايتونه تلاوت کړه اوبيا يې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکريم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکريم کې سورة توبة يو سل يولسم ايت شريف کې فرمايي:

حقيقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخـه د هغـوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخيستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګيږي نو دوئ کافران وژني او وژل کيږي له هغوي سره په تـورات انجيـل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه يو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زيات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوښ اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر برياليتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر ياست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عين دی نو موږ هم فقـط د الله تعـالی لپـاره راوتـلي يـوؤ او د پـورتني ايت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانيسو قسم په رب کوم چې داسې ورځـې هـر وخـت پـر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرځو لوږه ستړيا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې ستړيا لوږو او شپ ګيرو کې دی والله بالله که د دنيا په يوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتيـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که يې تاسې په دنياکې په يوه کار کې هم پيداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کريم کې په څلورسوه څلور اتيا ايتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد يادونه کړې ده، مجاهدين د الله غوره بنده ګان دي، الله تعـالی پـه قرانکريم سورة صف لسم او يولسم ايت کې فرمايي: **أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پر الله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنګه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضلیت بیان شوی دی چې دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي ځاځکي وینې په تویدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې ویني د قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په ورځ یې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اومافیها څخه بهتره دی دوه اویاحورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې دوډی اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشي کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئ خبردار به مجاهدینو پسې بد رد ونه وایاست چې حشر به مو له همدې امریکایانو سره شي هر څوک چې له امریکایانو سره یوځای په مجاهدینو پسې بد وایي او یا د مجاهدینو په مقابل کې سنګر نیسي نو د هغوئ د ایمان د تللو ویره ده.

ګرانو کلیوالو! نور مو وخت نه نیسم په الله تعالی موسپارم که په تاسې کې څوک زمونږ له ملګرو څخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دي شي له دې خبرې وروسته یو کلیوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته یې وویل چې ستاسې مشر کوم یو دی مصطفی چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وو کلیوال ته وویل چې مشر یې زه یم کلیوال مخ شاته د مصطفی خواته را واړوی اوبیا یې په خندا کې ورته وویل چې تاخومخ په څادر ټینګ تړلی نو زه به څنګه تاوپیژنم مصطفی هم ورته وخندل او ورته یې وویل چې خیر ته که مې ونه پیژني زه خو دې پیژنم او خدمت دې راته ووایه کلیوال ورته وویل چې ډیره موده کیږي چې دایوه پښه مې د زنګون څخه پاس درد کوي که ته راته یو دم پرې وکړې الله تعالی ته امید لرم چې ښه به شي څکه تاسې د الله تعالی غوره بنده ګان یاست مصطفی هم مخکې ورغلی او دکلیوال پر پښه یې دم وکړی اوبیا یې په موسکا کې ورته وویل بابا که د مجاهدینو سره کومک وکړئ الله تعالی به شفاء درکړي کلیوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفی او ملګري یې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډیرو خوانانو ویده ضمیرونه راویښ کړل او ډیرو خوانانو به هره ورخ په خپلو منځونو کې د جهاد کیسې کولې دکلي اکثروخوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مګر یواځینی مشکل دا وو چې دوئ ته د مجاهدینو خاص ادرس معلوم نه وو اوهغه خوانان چې د مصطفی سره یوځای شوي وه هغوئ هم دا مشکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به یې یو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمی درلودلې د مجاهدینو شمیر په دې وخت کې تر سلو زیات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسیده او دشپې به بیا ټول پر ټاکلي ځای سره یوځای کیدل یوه شپه مصطفی خپل شل ملگري سره راټول کړه او ورته یې وویل چې نن شپه پر ولسوالی او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول یو بل ته یې د خوشحالۍ څخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالی پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وویل چې یوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدینو ته وکړه او هم د بریالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ویلو وروسته یې وویل:

ای د اسلام په خاطر سربښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنیا ترټولوغوره بنده گان یاست تاسې هغه کسان یاست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټیټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امریکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنگیږئ چې د ټولې نړی انسانانو په خدایي نیولی ده اود همدې امریکایانو غلامي کوي زړه نه راتیرو ملگرو داچې وخت لنډ دی زیاتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند یوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوښښ اوزیار ته وایي او دشریعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملگرو سره خاص دالله لپاره جنگ ته وایي د جهاد اهداف په قرانکریم کې ذکر شوي دي:

اول چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفينو مسلمانانو سره مرسته او کومک وشي.

دريم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانو پرخلاف يي سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښايست مومي چې د دعوت خلاف مانع پيداشي اويا پر مسلمانانو کفار تيرى وکړي چې په اول صورت کې فرض کفايي او په دوهم صورت کې فرض عين دى داچې نن پر افغانستان کفارو يرغل کړى نو جهاد پر هر نارينه او ښځينه فرض عين دى او په دې وخت کې زوى ته د مور پلار اوښځې ته د ميړه د اجازې ضرورت نشته دوئ کولاى شي چې بغير له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرايط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارينه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دى.

الله تعالى په قرانکريم سورة توبة پنځم ايت شريف کې فرمايي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچيرته چې يې ومومئ او هغوئ ونيسئ او حصار يې کړئ او په خارنځاى کې د هغوئ د وژلو لپاره کښينئ.

الله تعالى په قرانکريم کې په بل ايت شريف کښې داسې فرمايي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ** ۱۹۳

ترجمه: اى مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنګيږئ چې تر څو يوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دين د الله تعالى لپاره وګرځيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانو ملګرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوڅ ځکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانۍ حمله کوي او د دوئ سره به یو راکټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمۍ بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دځلو د راکبټ مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دې خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستې پنځوس میټري ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکې خالد نور هم پوستې ته په داسې حال کې ورنږدې شو چې په لاس کې یې راکټ وو خو پوسته کې خاموشي وه خالد نورهم پوستې ته ورنږدې شو خو داخل یې ولیدل چې دپوستې په دروازه کې یو کس ناست دی او تارياک څکوي او لاسي برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرنه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او څنګ کې پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او ترې راپورته یې کړی ناست کس چې مکمل نشه وو داسې فکر یې وکړی چې خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوړه اوازیې ورته وویل ماشین مه بنوروه راخه نشې ته نن مې عجبه مزیدار تارياک پیداکړي خالد هم پوه شو چې سړی نشه دی نو ژر شانه شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکې پیره دار نشه دی دادی ټوپک یې لا ما راوړی ملګرې یې هم ورپسې شول او کله چې د پوستې دروازې ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چې ارام کښینه اولاسونه دې شانه واړوه اوسمدستې یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستې ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پرې چغه کړه چې یو هم له خپله ځایه ونه ښورئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستې ټول کسان چې شمېر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چې مصطفی د ولسوالۍ ودانۍ ته نږدې ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چې پر پوسته جنګ شروع کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالۍ له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالۍ حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړي خالد لومړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله چې د ولسوالۍ عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالۍ کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالۍ پر ودانۍ حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالۍ هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر ته وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالۍ او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دبارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودریدی او ملګرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسې ملګری مړنه بلکې ابدي ژوندون ته یې لار وموندل الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نو زه لومړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکي وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دبنت ته وختل سهار په توله ولسوالی کې خلګ حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپټر ته طیارې هم راغلې او مړی یې ولایت ته انتقال کړه مابنام د تولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنیو داهم ویل چې د طالبانو ځخه هم دیرش کسه وژل شوي چې اکثره یې پنجابیان اود پاکستاني فوجیان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سیمې ته نور عسکر راغلل اویو هفته وروسته امریکایانو هم یوه غټه قرارگاه د ولسوالۍ ترڅنگ جوړه کړه اوهمدلته خپله میشته شول له دې وروسته په سیمه کې حالات بدل شول زیاتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولایت مرکز لښکرگاه ته انتقال کړه او امریکایانو هم نور هره ورځ په سیمه کې گزمې شروع کړې چې خالد هم له ماینو ځخه په کار اخیستنه شروع وکړه اونور ملگري یې هم په ماین جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امریکایانو دې خپل یو ټانگ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملگرو ته د ژیړې بوشکې ځخه ماینونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په دري میاشتې کې د امریکایانو نهه ځلویښت ټانگان په ماینونو والوځول نور به هره ورځ امریکایان له ماین او کمین سره مخ وه یواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولایت کې د مصطفی اوخالد غوندې د کور ځخه شړل شوي په دین مین ځوانانو د طالبانو په نوم د امریکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بیه سنگرونو ته رادانگلي وه د طالبانو شمیر ورځ تر بلې زیاتیدی او هغه طالبان بیا راڅرگند شوی وه چې یو وخت یې خلگو بیا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امریکا یې ننگول چې نړیوالو ورسره دغره لیونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امریکایانو ازاد کړه او امریکایان یواځې په خپلو قرارگاو کې محاصره شول په کلې کې طالبان ازاد گرځیدل یوه ورځ مازدیگر خالد د مصطفی ته وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډیرې مودې وروسته مې بیګاه خپل مور په خوب لیدل او داسې ښکاریده لکه زما واده چې وي او زیاته خوشحاله وه

مصطفی: هیهیهیهه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رشتیا مې په خوب لیدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خیر زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته څه خبر یې چې زما مور به وفات شوې وي کیدای شي هغه هم ماغوندې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: څه خیر الله تعالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندی وي تو ته به یې خنګه وپیژنې اوهغه به تا څنګه وپیژني.

خالد: آه کم عقله مور نو هم له چا ورکیږي؟

مصطفی: رښتیاهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره یوځای کړه.

خالد: الهم امین.

مصطفی: خو کوزده درته رښتیا کوم.

خالد: هیهیهه یاره زه دوه اویا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: هښښهه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن ته زړه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: هههه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې ئن ستا مشر ورور ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې ؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یوچا سره مرمی وعده کړې هغه رائیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو خو د مصطفی تر کلي لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره راوویستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کرونډو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سړکه لیری چپه پروت دی او دودونه ترې پورته کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستړی عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان ټوټه ټوټه کړی او د خپل مور پلار په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لاالهانده پسې ګرځیدی او بسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې يواځې غمونو ته پريښودی او مصطفی ډېر زيات څکه تاواني شو چې خالد د مصطفی لپاره هر څه و اوهغه يې له لاسه ورکړی اوهر څه يې ولاړل مصطفی په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملګري درلودل خو دده ژوند بيا په خالد ښايسته وؤ خو مصطفی پر هغه ځای ولاړ او د خالد لېر غوښې يې په لاس کې نيولې وې اود خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې ګرځيدلې ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويل اه خالده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستاخوب رښتيا و رښتياهم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هی ناځوانه زه دې يواځې پريښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملګري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلګو دده خبرې واوريدلې نو فکر يې وکړی چې مصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلګ د مصطفی ژړا ته حيران وه څکه مصطفی په غيرت او بهادری کې نوم درلودی مصطفی لاهمدا فرياد کاوه چې ملګري يې هم د پيښې ځای ته راورسيدل ميوند ورمخکې شو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملګري بيا حوصله بايلي مصطفی چې کله د ميوند خبره واوريدل نو ځان يې کنټرول کړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپله موټرسيکل ته وختی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکړی اوپه کور کې يې له سترګو اوښکې بهيدلې او اطاق ته ننوتی خو مور يې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

ګرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالد زما زوی غوندې و خو که ته هم شهيد شې زه به ونه ژاړم څکه تابه ويل چې شهيد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه نه دي ژوندي دي نو زه ولې پر ژوندي وژاړم ايا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تـره شـهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړا يې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی اود خالد غوښې يې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته يې ودروی او دکلي ملاصاحب تـه يې وويـل چـې جماعـت کـې اعـلان وکـړی چـې خالـد شـهید شوی او د مـازدیگر لمانځـه وروسـته یـې جنازه ده هرمـسلمان ځـان حـاضر کـړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلګونو کسان د خالد جنازې تـه حـاضر شـول چې د جنازې لمانځـه وروسـته مـصطفی ولاړ شـو او د څـو ایتونـو تـلاوت وروسته يې داسې وويل:

يقينا الله ج ټول غوره اعمال خلګوته بيـان کـړي دي پـه دغواعمالـوکې يـې جهاداودالله (په لار کې جنګ تر ټولو بهتر عمل ګرزولی دی او پـه جهـاد کې يې شهادت ته ډیره اوچتـه مرتبـه ورکـړې ده او د جهـاد تـر نـورو ټولـو عملونو يې بهتر ګرزولی او هم يې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روايت ده: یـوکس چـې پـوره سـلاح ور سره وه پيغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پيغمبر (ص) جنګ وکـړم، او کـه مسلمان شم؟ پیغمـبر (ص) ورتـه وفرمایـل:» أسـلم ثـم قاتـل« اول مـسلمان شه او بیا جنګ وکړه ، نو مسلمان شو، او بیایي جنګ وکـړ، او شـهید شـو ، پيغمبر (ص) وفرمایل:» عمل قلیلا وأجر کثیرا« (۱)لږ عمل يې وکړ، او ډيـر اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پيغمبر (ص) د شهيد په حق کې فرمايلي دي:» إن للشهيد عند الله سبعة خصال يغفر له في أول دفعة من دمه و يرى مقعده من الجنة ويأمن الفزع الأكبر و يجار من عذاب القبر ويوضع على رأسه تاج الوقار، الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها ويزوج بإثنين وسبعين من الحور العين ويشفع لسبعين من أقربانه« (٢) يقيناً د شهيد لپاره د الله (ج) په دربار کې وو٧ امتيازه دي [١] له اول څاڅکي د وينو سره ګناهونه ورببښل کيږي [٢] اوپه جنت کې د اوسيدلو ځاى يې ورليدل کيږي [٣] او د قيامت په ورځ به له هغه لويې ويرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به يې د عزت تاج ورښودل کيږي چې يوياقوت به يې تر ټولې دنيا او څه چې په دنيا کې دي بهتروي [٦] اودوه اويا [٧٢] د جنت حورې به ورپه نکاح کيږي [٧] او د خپلو اويا [٧٠] خپلوانو لپاره به يې شفاعت قبليږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتيازونو ته چې الله (ج) د شهيدانو لپاره تيار کړي دي کوم چې لېږ مخکې ياد شول.

په يو حديث شريف کې چې له انس (رض) څخه روايت ده راغلي دي: چې پيغمبر (ص) وفرمايل :» ما أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا وله ما على الأرض من شئ إلا الشهيد يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات لما يرى من الكرامة «(١) هيڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بيرته دنيا ته راوګرزي او څه شى چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهيده چې هغه به دا غواړي چې بيرته دنيا ته راوګرزي، او لس ځله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهيد ته ورکړى اويوبل روايت کې د "من الكرامة" په جاى ،لما يرى من

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة » راغلي دي معنی د شهادت د هغه فضیلت له جهته چې وینې یې.

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هریره (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: »إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدین في سبیل الله ما بین الدرجتین کما بین السماء والأرض «(۱)یقینا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدینو لپاره تیاري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکې تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهیدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صدیقانو، او انبیاؤ علیهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډیرې اوچتې دي . له مسروق رحمة الله تعالی علیه څخه نقل شوی ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آیة په هکله وپوښتل ﴿ **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** ﴾ [آل عمران۱۶۹]

ترجمه: هیڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار(ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کیږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وویل: چې موږ د دې آیت په هکله له پیغمبر (ص) وپوښتل پیغمبر (ص)وفرمایل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا» (۱)

د هغوئ اراوح گاني به د زرغونو مرغانو په جوجورو کې وي ، د دوئ د اوسیدلو لپاره به په عرش پورې ځوړندې (خالي) د څراغونو په شکل کې وي د جنت په هرجای کې چې يې زړه غواړي ځريږي به (منظره به کوي) او بيرته به هغو څراغونو (خالو) ته راگرزي او يو ځلي به د دوی پروردگار (ج) ور ته راښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي گرزیدای شو، الله (ج) به درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوئ پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پريښودل کيږي، نو دوئ به ووايي: اې الله (ج) موږ دا غواړو چې زمونږ ارواح گاني بيرته د موږ جسدونو کې ننه باسې، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې يو ځل بيا ووژل شو، کله چې دا ښکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پريښودل به شي.الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم د ی خو له دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهيد په هميشه بې زواله نعمتونو کې ده، له دې سره سره الله (ج) د ده ټول گناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې يې ور لوړوي؛ له عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: «يغفر الله للشهيد كل ذنب الا الدين (۱)» الله (ج) شهيد ته ټول گناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته لـه پـوره(قـرض) الله (ج) هغـه مـال چـې د كـوم كـس پـه شـهيد پـور (قـرض) وي نـه وربـښي، او لـه ابي قتـادة (رض) څخـه روايـت ده: چـې پيغمبر (ص) دموږ په منځ کې پاڅيدو، او دا خبر يې بيان کړه چې د الله (ج) پـه لار کې جهاد اوايمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو يو کس پاڅيدو او وې ويـل: اي رسول الله !دا راته ووايه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم ګناهونه به مـې وبښل شي؟ پيغمبر (ص) ور ته وفرمايل : «نعـم إن قتلـت فـي سـبيل ا الله و أنـت صابر محتسب مقبل غير مدبر «هو ګناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شـې دالله (ج) په لارکې په داسې حال کـې چـې تـه صـابر، د ثـواب غوښـتونکی،په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بيا پيغمبر (ص) ورته وفرمايـل: «كيف قلت «تا څنګه سوال وکړ؟ هغه وويل: ماته بيان وکړه کـه زه د الله (ج) پـه لار کې ووژل شم ګنا هونه به مـې ووبـښل شي؟ پيغمـبر (ص) وفرمايـل: «نعـم وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر إلا الدين فإن جبريل عليـه الـسلام قـال لـی ذالك « (۱)هو وبه ښښل شي که ته ووژل شې په داسې حال کې چې تـه صـابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان يې، شـااړوونکی نـه يـې ټـول بـه وبـښل شـي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کيږي څکـه اوس ماتـه جبرئيـل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کـرم سره د شـهيدانو ټـول ګناهونـه وربـښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کيږي، او که پـور حـق د الله (ج) وای هغـه بـه يـې هم شهيدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بنـدګانو دی، څـوک چـې د جهـاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندې وي هغـه خپلـو مالکـانو تـه ورکړی ترڅو چې په غاړه يې هيڅ پور پاته نشي. له شهيد څخه په دوو حـالونو کې پور اداء کيږي [۱] الله (ج) د قيامت پـه ورځ د شـهيد پـور پـرې کـوي کـه دې نومړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مـال نلـري يـا بـل عـذر ورتـه پېښ وي [۲] چـې مجاهـد شـهيد شي او د پـور د اداء کولـو وخـت لا نـه وي راغلی. د پيغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پـور وو د جنـازې لمونځ يې نه ورباندې کول څو چې به هغه اداء نـه کـړای شـو، او يـا بـه دمـړي کوم خپلوان، يا بل کوم مسلمان بـه د هغـه د اداء کولـو ضـمانت وکـړي، نوکـه پرخالد ستاسې د کوم يوه قـرض پـاتې وي غـږ وکـړئ چـې زه يـې ور ادا کـړم خوهيڅا هم غږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند اوځو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسي مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسي مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر څو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کوښښ کاوه چي خان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزورۍ نښې یې د وړاند معلومیدلې د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري خان مخ ته ورسوئ چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان یې پریښودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره یو ځای شو که څه هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه ځه خو مصطفی هشتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ وربرابر کړی او د تکبیر په چغه سره یې ډیر پر وکړی ټانګ یې وویشتی او دودونه تري پورته شول خو مصطفی چې کله هشتادو ته بل ډیر اچاوه د بل ټانګ له خوا په ښه شو او خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصطفی یې په غیږ کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی یو ځل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخري موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library